

Dokument z posiedzenia

B8-0133/2019

12.2.2019

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie przyszłości traktatu INF oraz konsekwencji dla UE
(2019/2574(RSP))

**Klaus Buchner, Bodil Valero, Ska Keller, Philippe Lamberts, Reinhard
Bütikofer, Jordi Solé, Michèle Rivasi**
w imieniu grupy Verts/ALE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie przyszłości traktatu INF oraz konsekwencji dla UE (2019/2574(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o likwidacji pocisków raketowych pośredniego zasięgu (zwany dalej „traktatem INF”) z 8 grudnia 1987 r. zawarty między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich (ZSRR),
- uwzględniając oświadczenie Białego Domu z 1 lutego 2019 r., zgodnie z którym w reakcji na domniemane naruszenie traktatu INF przez Rosję prezydent Donald Trump polecił, by Stany Zjednoczone zawiesiły swój udział w traktacie począwszy od 2 lutego i przyspieszyły prace nad systemem naziemnych rakiet pośredniego zasięgu uzbrojonych w głowice konwencjonalne,
- uwzględniając zaniepokojenie wyrażane przez Stany Zjednoczone i NATO w związku z nieprzestrzeganiem przez Rosję traktatu INF, ze szczególnym uwzględnieniem nowego rosyjskiego systemu rakiet 9M729, w tym w oświadczeniu Rady Północnoatlantyckiej z 1 lutego 2019 r.,
- uwzględniając oświadczenie prezydenta Władimira Putina z 2 lutego, zgodnie z którym w świetle zawieszenia udziału USA w traktacie INF Federacja Rosyjska uczyni to samo,
- uwzględniając obawy Rosji, zgodnie z którymi amerykańskie pociski Aegis Ashore oraz wyrzutnie MK41 rozmieszczane na niektórych terytoriach europejskich w połączeniu z systemami obrony rakietowej mają zakazany zasięg oraz mogłyby zostać dostosowane i zagrozić w przyszłości miastom rosyjskim, co jest sprzeczne z zobowiązaniami wynikającymi z traktatu INF,
- uwzględniając znaczenie pełnego przestrzegania postanowień Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej z 1968 r. (NPT) oraz wynikających z niego dla wszystkich państw zobowiązań do dalszego rozbrojenia nuklearnego w dobrej wierze i zaprzestania nuklearnego wyścigu zbrojeń,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 13 grudnia 2011 r. w sprawie utworzenia w regionie Bliskiego Wschodu strefy wolnej od broni jądrowej (A/RES/66/61),
- uwzględniając Traktat o zakazie broni jądrowej (TPNW), przyjęty 7 lipca 2017 r. przez Zgromadzenie Ogólne ONZ,
- uwzględniając swoją rezolucję z 10 marca 2010 r. w sprawie Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej¹,

¹ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 77.

- uwzględniając swoją rezolucję z 17 stycznia 2013 r. w sprawie zaleceń konferencji przeglądowej Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT) dotyczących utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia²,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 27 października 2016 r. w sprawie bezpieczeństwa jądrowego i nierozprzestrzeniania broni jądrowej³,
 - uwzględniając unijne seminaria na temat nierozprzestrzeniania broni jądrowej i rozbrojenia oraz regularne spotkania Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji,
 - uwzględniając strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, przyjętą przez Radę Europejską 12 grudnia 2003 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie 9. konferencji przeglądowej stron Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (8079/15),
 - uwzględniając decyzję Rady nr 2012/422/WPZiB z 23 lipca 2012 r. w sprawie wsparcia procesu prowadzącego do stworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowej i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia⁴,
 - uwzględniając Apel z Bazylei o rozbrojenie i trwałe bezpieczeństwo z 29 stycznia 2019 r., podpisany przez burmistrzów, parlamentarzystów oraz przedstawicieli ośrodków analitycznych i społeczeństwa obywatelskiego,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie siedmiu francuskich organizacji pokojowych z 24 stycznia 2019 r., upamiętniające 73. rocznicę ogłoszenia pierwszej rezolucji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych – rezolucji nr 1(1) przyjętej 24 stycznia 1946 r., w której wezwano do likwidacji broni jądrowej,
 - uwzględniając Pokojową Nagrodę Nobla za 2017 r. przyznaną Międzynarodowej Kampanii na rzecz Zniesienia Broni Nuklearnej (ICAN),
 - uwzględniając wystąpienie dyrektora wykonawczego ICAN na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego 7 lutego 2018 r.,
 - uwzględniając oświadczenie z 24 stycznia 2019 r. zamieszczone w Biuletynie Naukowców Atomistyki, zgodnie z którym zegar zagłady nadal pokazuje dwie minuty do północy z powodu zagrożeń dla ludzkości i cywilizacji, jakie stwarzają broń jądrowa i zmiana klimatu,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że podpisany w 1987 r. przez Stany Zjednoczone i Związek Radziecki traktat INF zobowiązywał obie strony do zniszczenia posiadanych zapasów naziemnych pocisków balistycznych i manewrujących uzbrojonych w głowice jądrowe i konwencjonalne o zasięgu od 500 do 5500 km, a jednocześnie zakazywał posiadania,

² Dz.U. C 440 z 30.12.2015, s. 97.

³ Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 202.

⁴ Dz.U. L 196 z 24.7.12, s. 67.

produkcji i testowania takich pocisków;

- B. mając na uwadze, że traktat INF przyczynił się do budowy i wzmocnienia stabilności w okresie zimnej wojny dzięki znacznemu zmniejszeniu liczby pocisków w Europie, co sprawiło, że odniosła ona największe korzyści z podpisania tego traktatu; mając na uwadze, że do dnia wdrożenia traktatu INF 1 czerwca 1991 r. Stany Zjednoczone i Związek Radziecki zniszczyły łącznie 2692 pociski krótkiego, średniego i pośredniego zasięgu;
- C. mając na uwadze, że 1 lutego 2019 r. USA oświadczyły, że wycofają się z traktatu INF w ciągu sześciu miesięcy, ponieważ uważają, iż Rosja dopuszcza się istotnego naruszenia jego postanowień;
- D. mając na uwadze, że prezydent Federacji Rosyjskiej ogłosił 2 lutego 2019 r., że Rosja zawiesi traktat INF i stworzy nowe rodzaje pocisków; mając na uwadze, że władze rosyjskie wielokrotnie wyrażały zaniepokojenie w związku z natowskimi systemami obrony przeciwrakietowej;
- E. mając na uwadze, że Rosja rozmieściła w Kaliningradzie pociski krótkiego zasięgu typu Iskander zdolne do przenoszenia głowic jądrowych oraz prowadzi ćwiczenia i przeloty z wykorzystaniem systemów zdolnych do przenoszenia głowic jądrowych, a także mając na uwadze, że oświadczenia rosyjskich przywódców politycznych i wojskowych pogłębiły obawy w związku z rosnącą zależnością Rosji od broni jądrowej;
- F. mając na uwadze, że istnieje szereg układów o strefach wolnych od broni jądrowej w innych regionach świata, a mianowicie w regionie Ameryki Łacińskiej i Karaibów, Południowego Pacyfiku, Azji Południowo-Wschodniej, Afryki i Azji Środkowej;
- G. mając na uwadze, że 20 września 2017 r. Sekretarz Generalny ONZ otworzył Traktat o zakazie broni jądrowej do podpisu i że dotychczas z możliwości tej skorzystało 70 państw, z których 21 dokonało ratyfikacji traktatu stając się państwami-stronami, a także mając na uwadze, że jedną z tych stron jest państwo członkowskie UE – Austria, a Irlandia prawdopodobnie przedłoży dokumenty ratyfikacyjne Sekretarzowi Generalnemu ONZ w ciągu najbliższych kilku miesięcy;
- H. mając na uwadze, że większy arsenał rozmieszczonej broni jądrowej stwarza większe ryzyko niezamierzonych wybuchów jądrowych, a zwłaszcza przypadkowego użycia tej broni;
- I. podkreśla, że koniec obowiązywania traktatu INF to zagrożenie dla jednego z najważniejszych interesów europejskich w dziedzinie bezpieczeństwa; zaznacza, że przez ponad 30 lat traktat INF wydatnie przyczyniał się do bezpieczeństwa w Europie i że jeśli przestanie on obowiązywać, przyniesie to poważne negatywne skutki, w tym powrót do destabilizującego jądrowego wyścigu zbrojeń, zagrożenie dla bezpieczeństwa w Europie i europejskich instytucji o kluczowym znaczeniu dla pokoju i stabilności, a także osłabienie międzynarodowych instytucji prawnych opartych na zasadach i norm w tej dziedzinie; podkreśla, że zniknięcie traktatu INF może przynieść większe zagrożenia i większe ryzyko jądrowe i wojskowe, potencjalnie prowadzące do użycia broni jądrowej w wyniku błędu w obliczeniach, wypadku lub umyślnego działania;

2. wyraża głębokie zaniepokojenie ogłoszeniem przez USA i Rosję, że zawieszają one wykonywanie zobowiązań zapisanych w traktacie INF, i uważa, że groźby wycofania się z traktatu w ciągu sześciu miesięcy wywołają nowy wyścig zbrojeń;
3. wzywa zarówno Rosję, jak i Stany Zjednoczone do jak najpilniejszego podjęcia rozmów w sprawie wzajemnych oskarżeń o brak zgodności z traktatem, pod auspicjami specjalnej komisji weryfikacyjnej Rady Bezpieczeństwa ONZ lub innych odpowiednich organów, by zbadać zarzuty i wskazać działania, jakie należy podjąć, by zapewnić pełną zgodność z traktatem po obu stronach, a także by umocnić traktat przez przywrócenie poszanowania jego postanowień dzięki większej przejrzystości, wzajemnemu monitorowaniu, weryfikacji i innym działaniom mogącym przywrócić zaufanie i dać pewność, że postanowienia traktatu nie są już naruszane;
4. wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel i państwa członkowskie do wykorzystania wszelkich środków politycznych i dyplomatycznych dostępnych w ciągu najbliższych sześciu miesięcy, by przekonać Rosję i USA do dalszego przestrzegania postanowień traktatu INF oraz do większej zgodności z tymi postanowieniami; podkreśla, że w krótkiej perspektywie UE powinna skupić się przede wszystkim na umożliwieniu Rosji i Stanom Zjednoczonym ustalenia faktów i przedstawienia dowodów oraz stwierdzenia, czy doszło do naruszeń technicznych lub merytorycznych, w tym na podstawie prowadzonych na miejscu kontroli zarówno rosyjskich pocisków 9M729, jak i amerykańskich systemów obrony antyrakietowej „Aegis Ashore”, a także na umożliwieniu rozstrzygnięcia tych spraw tak, by umocnić traktat INF i system nierozprzestrzeniania broni jądrowej, a także bezpieczeństwo w Europie i na świecie;
5. uważa, że bezpieczeństwo europejskie powinno pozostać sprawą niepodzielną; wzywa wszystkie państwa członkowskie UE, które są również członkami NATO, do działań zmierzających w tym kierunku;
6. apeluje do wszystkich państw dysponujących bronią jądrową o podjęcie działań przejściowych w celu zmniejszenia ryzyka detonacji broni jądrowej, w tym obniżenia statusu operacyjnego broni jądrowej i przeniesienia jej z fazy rozmieszczenia do magazynowania, ograniczenia roli broni jądrowej w doktrynach wojskowych i szybkiej redukcji arsenału wszystkich rodzajów broni jądrowej;
7. podkreśla pilną potrzebę zapobieżenia jądrowemu wyścigowi zbrojeń w regionie i rozmieszczaniu kolejnych elementów broni jądrowej od Atlantyku po Ural;
8. wyraża uznanie dla wejścia w życie Traktatu ONZ o zakazie broni jądrowej, upowszechnienia Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej oraz utworzenia kolejnych stref wolnych od broni jądrowej, gdyż są to działania pozytywne; uważa, że Europa musi dawać przykład, by była wiarygodna i dążyła do świata wolnego od broni jądrowej, w co zaangażowane są wszystkie państwa europejskie;
9. wzywa Unię, by była aktywnym i wiarygodnym podmiotem zapewniającym bezpieczeństwo przez podejmowanie inicjatyw mających przywrócić wielostronne, oparte na zasadach rozbrojenie nuklearne oraz kontrolę zbrojeń; apeluje do wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel oraz do państw członkowskich, m.in. w związku z końcem obowiązywania układu Nowy START (w 2021 r.) oraz ze zbliżającą się konferencją przeglądową NPT (w 2020 r.), o opracowanie wiarygodnej i ambitnej

strategii rozbrojenia nuklearnego, zasadzającej się na skutecznym multilateralizmie i mającej pozwolić na osiągnięcie celu, jakim jest Europa wolna od broni masowego rażenia; w związku z tym wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel oraz państwa członkowskie do pilnego rozważenia:

- (i) dogłębnego przeglądu i aktualizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia z 2003 r., ze szczególnym uwzględnieniem wielostronnego rozbrojenia,
 - (ii) podpisania i ratyfikowania w trybie pilnym Traktatu ONZ o zakazie broni jądrowej,
 - (iii) środków mających ograniczyć i zlikwidować wszelkie rodzaje broni jądrowej bliskiego zasięgu i taktycznej broni jądrowej uważanej za substrategiczną lub niestrategiczną, w szczególności na terytorium Europy, w tym w zachodniej części Rosji,
 - (iv) inicjatywy UE mającej włączyć Chiny w przyszłe wielostronne środki służące ograniczeniu i zlikwidowaniu broni jądrowej pośredniego zasięgu;
10. przypomina o stanowisku, jakie zajął 12 grudnia 2018 r. w sprawie przyszłego Europejskiego Funduszu Obronnego w związku z trwającymi negocjacjami międzyinstytucjonalnymi z Radą i Komisją – zgodnie z tym stanowiskiem broni masowego rażenia i powiązanych technologii stosowanych w głowicach bojowych i środkach ich przenoszenia nie można uznać za kwalifikujące się do finansowania;
11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, państwom członkowskim, NATO, Kongresowi USA, parlamentowi Rosji i Organizacji Narodów Zjednoczonych.